

MØTE

i EØS-utvalget

tirsdag den 25. november kl. 17

Møtet ble ledet av komiteens leder, *Thorbjørn Jagland*.

Til stede var:

Fra utenrikskomiteen: Bjørn Jacobsen, Mette Korsrud, Lars Rise, Christopher Stensaker, Finn Martin Vallersnes.

Som varamedlemmer for EFTA/EØS møtte: Reidar Sandal, Hans Kristian Hogsnes, Lodve Solholm.

Som varamedlemmer for utenrikskomiteen møtte: Grethe Fosli, Eva M. Nielsen, Petter Løvik, Inge Ryan.

Fra næringskomiteen: Olav Akselsen, Øystein Hedstrøm, Ivar Kristiansen, Bendiks H. Arnesen, Olaf Gjedrem, Erlend Nornes.

Av Regjeringens medlemmer var til stede: Utenriksminister Jan Petersen og nærings- og handelsminister Ansgar Gabrielsen.

Følgende embetsmenn ble gitt adgang til møtet: Departementsråd Jan Solberg, Nærings- og handelsdepartementet, ekspedisjonssjef Oda Sletnes, Utenriksdepartementet, avdelingsdirektør Siri Sletner, Utenriksdepartementet, avdelingsdirektør Randi Wilhelmsen, Nærings- og handelsdepartementet og underdirektør Else Underdal, Utenriksdepartementet.

Videre var til stede komiteens faste sekretær, Christian Syse.

D a g s o r d e n :

1. Nærings- og handelsministeren redegjør for 1) norsk oppfølging av Lisboa-strategien og Kommisjonens strategi for det indre marked 2003-2006, 2) Oppfølging av aktuelle IT-saker: E-Europe og domenenavn ".eu".
2. Aktuelle rettsaker for møtet i EØS-komiteen 5. desember 2003. Se vedlagte skriv fra Utenriksdepartementet, datert 18. november d.å., med oversikt over de relevante rettsaker.
3. Eventuelt.

S a k n r . 1

Nærings- og handelsministeren redegjør for 1) norsk oppfølging av Lisboa-strategien og Kommisjonens strategi for det indre marked 2003-2006, 2) Oppfølging av aktuelle IT-saker: E-Europe og domenenavn "eu".

Statsråd Ansgar Gabrielsen: Sist jeg deltok på møte i Stortingets EØS-utvalg, orienterte jeg bl.a. om EUs Lisboa-strategi og norsk fokusering på denne. Jeg vil også i dag ta utgangspunkt i EUs arbeid med Lisboa-strategien og fokusere spesielt på arbeidet med å legge til rette for et mer velfungerende indre marked. Jeg vil legge vekt på Regjeringens oppfølging på disse områdene, herunder den nylig fremlagte planen for en helhetlig innovasjonspolitik.

Lisboa-strategien er som kjent EUs strategi for å styrke vekstkraften i EU. EUs ambisiøse mål er innen 2010 å bli den mest konkurransedyktige og dynamiske kunnskapsbaserte økonomi i verden, en økonomi som kan skape en bærekraftig økonomisk vekst med flere og bedre arbeidsplasser og større sosial samhörighet. Lisboa-strategien kan ses på som et forsøk på å utmeisle en samlet politikk som omfatter flere områder, herunder mye av det vi kjenner som næringspolitikk i bred forstand.

EU har satt av egne toppmøter hver vår for å drøfte Lisboa-strategien, men drøfter også fremdriften på sine øvrige toppmøter. På møtet i Det europeiske råd i Brussel den 17. oktober i år stod således vekst og konkurransevne på dagsordenen. Temaene som ble drøftet, omfattet bl.a. målet om å bygge moderne og effektive transportløsninger i Europa, såkalte transeuropeiske nettverk. Slutføring av liberaliseringen av markedene for gass og elektrisitet ble også drøftet. Behovet for styrket innsats i utdanning og forskning og målet om at forskningsinnsatsen skal økes til 3 pst. av BNP innen 2010, ble gjentatt. I formannskapetets konklusjoner fra møtet er det understreket at det nå er viktig å sikre fremdrift. Dette gjelder både i forhold til det indre marked, næringspolitikk, forskning og innovasjon og forenkling. Målene om styrket kontakt med arbeidslivets parter og om å sikre en bærekraftig utvikling ble også understreket.

EU har etablert et eget konkurransevneråd som møtes jevnlig, bl.a. i uformelle møter. I de uformelle møtene har også Norge fått mulighet til å delta ved de to siste anledningene. Senest var jeg i Roma i sommer. Diskusjonene i Roma knyttet seg i stor grad til de samme temaene som ble drøftet i Brussel nå i oktober – forskning, innovasjon,

næringspolitikk og det indre marked. For meg var det tydelig at ministrene var enige om at det er viktig å få til en helhetlig tenkning for å sikre at en trekker i samme retning på de ulike politikkområdene. En utfordring er likevel å sikre fremdrift – å komme fra ord til handling.

Jeg vil i denne sammenheng nevne at kommisjonen nylig la frem en Kommunikasjon om et europeisk vekstinitiativ. Med bakgrunn i målet om økt vekst og konkurranseevne foreslås å gjennomføre konkrete prosjekter knyttet til investeringer i infrastruktur innen transport, energi og telekommunikasjon. Videre foreslås prosjekter knyttet til forskning og innovasjon. Prosjektene skal finansieres i fellesskap av EU og private investorer. Et par av de konkrete forslagene i Kommunikasjonen inkluderer Norge. Det gjelder undersjøiske overføringskabler for elektrisitet, men i hovedsak omfatter initiativet interne EU-prosjekter. Den videre oppfølging vil drøftes på et møte i Konkurransenevnerådet 26. november og på møte i Transportrådet i begynnelsen av desember.

Så noen ord om norsk oppfølging.

I Nærings- og handelsdepartementet følger vi EUs konkurranseevnearbeid tett, samtidig som vi er opptatt av å utforme en nasjonal politikk tilpasset norske mål. I den sammenheng vil jeg nevne Regjeringens plan for en helhetlig innovasjonspolitik, som ble lagt frem 23. oktober. Vi håper planen skal bidra til en mer koordinert og helhetlig innsats på tvers av ulike politikk- og forvaltningsområder. Vi ønsker også å styrke samarbeidet mellom aktørene i privat og offentlig sektor på ulike nivåer. Her er vår tilnærming altså lik den tilnærming EU har: Bare gjennom en helhetlig innsats kan vi sikre grunnlaget for verdiskaping fremover.

EU har, som jeg tidligere har orientert om, etablert et sett av indikatorer som blir brukt for å måle fremgang i forhold til strategien, som danner grunnlag for diskusjonen på vårtoppmøtet. I år inkluderte Europakommisjonen tall ikke bare for tiltredelseslandene, men også for Norge og Island i sin rapport til EUs vårtoppmøte. Dette synliggjør Norge og gir oss et tallmateriale som vi kan bruke i vår vurdering av utviklingen på sentrale politikkområder.

I Nærings- og handelsdepartementet har vi gått grundig gjennom det statistiske materialet. Vi har i en rapport sett på hvordan Norge ligger an i forhold til andre land, og vurdert hvor godt de enkelte indikatorene beskriver de ulike områdene. Mange av indikatorene er velkjente og veletablerte statistiske størrelser, men for noen av indikatorene er det vanskeligere å se betydningen for verdiskaping.

Norge ligger godt an på mange viktige indikatorer. Vi har høy BNP. Vi har høy yrkesdeltakelse, og vi har lav arbeidsledighet. Det er eksempler på dette. Derimot har vi ikke like gode resultater når det gjelder f.eks. markedsintegrasjon, priser på nettverkstjenester og

forskning. Det er også noen indikatorer der EU og Norge ikke har de samme målene. For eksempel vil lave gasspriser være positivt i EU, men negativt for norsk økonomi. Felles for indikatorene er at de kan avdekke områder der Norge skiller seg fra andre land.

Så noen ord om det indre marked.

1. januar i år var det ti år siden EU innførte et felles indre marked. Gjennom EØS-avtalen har Norge vært del av dette felles markedet siden 1994. Samarbeidet om det indre marked er den mest konkrete og synlige delen av det norske Europa-samarbeidet. Et velfungerende indre marked er svært viktig for Norge siden omkring tre firedeler av norsk handel skjer med EU.

EU erkjenner at et velfungerende indre marked er viktig for å sikre økte vekst og ser styrkingen av det indre marked som sentralt for å nå målene i Lisboa-strategien. Det er også viktig i forbindelse med utvidelsen neste år. Europakommisjonen la i mai frem en handlingsplan for å styrke samarbeidet innenfor det indre markedet, med en rekke konkrete tiltak for å forbedre den frie flyt av varer, tjenester, kapital og personer. Strategien omfatter en rekke forslag til nytt regelverk og utredninger for å vurdere hvordan ulike problemer kan avhjelpes. Den understreker også behovet for at alle aktører – medlemsland, Europaparlamentet og rådet – bestreber seg på å gjøre sitt til at tiltak vedtas og etterleves.

Strategien er godt mottatt i EU. Jeg ser også på strategien som viktig og mener strategiens utgangspunkt om å gjennomføre endringer for å legge til rette for økt verdiskaping i Europa er fornuftig. Forslagene som tar sikte på å legge til rette for fri vareflyt og økt integrering av tjenestesektoren, er spesielt positive. Det er også positivt at strategien fokuserer på forenkling.

Nærings- og handelsdepartementet sendte strategien på bred høring i Norge. Vi mente dette var viktig ikke minst for å øke kunnskapen om hvilke forslag som vil kunne komme i tiden fremover. Inntrykket er at høringsinstansene ser positivt på den overordnede tenkningen og målene i strategien. Blant annet med utgangspunkt i tilbakemeldingene ble det utarbeidet felles EØS/EFTA-kommentarer som er oversendt kommisjonen. Her uttrykte vi støtte til hovedlinjene i strategien.

En gjennomgående tilbakemelding i høringen var ønsket om mer informasjon. Vi vil følge opp dette og ser det i sammenheng med bl.a. Regjeringens initiativ for å styrke Europa-informasjonen på Internett. Vi har også kontakt med Euro Info Centre Øst i Oslo for å drøfte hva slags informasjon som faktisk når frem til de aktuelle målgruppene.

Det er viktig at bedrifter som møter problemer i det indre marked, kan få rask hjelp til å løse dem. Derfor er den felles europeiske problemløsningsmekanismen Solvit et svært positivt initiativ. Solvit er et nettverk med felles rutiner for hvordan en stat kan ta opp et problem i det indre marked. Det kan f.eks. være at en norsk bedrift ikke får selge et produkt i et annet land, fordi myndighetene sier at en ikke kan akseptere en norsk godkjenningsordning. Solvit-nettverket gir muligheter for å ta opp problemet direkte med det landet bedriften eller borgeren har problemer med. Dette innebærer at de enkelte land må vurdere om de regler de har, og den praksis de følger, er i tråd med regelverket for det indre marked. Det norske koordineringssenteret for Solvit ligger i Nærings- og handelsdepartementet. Det er foreløpig relativt få saker som er tatt opp i Norge. Jeg tror ikke dette er et uttrykk for at norsk næringsliv ikke har problemer i det indre marked, men at næringslivet ikke i tilstrekkelig grad er kjent med Solvit. Antall saker kan derfor komme til å øke.

Gjennomføring av enkeltdirektiver knyttet til det indre marked får ofte fokus i Norge. De fleste direktivene er lite problematiske, men fra tid til annen blir noen saker av ulike årsaker oppfattet som vanskelige for oss. Det er viktig at vi får en debatt om de prinsipielt viktige sakene, men samtidig bør vi prioritere nøye hvilke saker vi bruker ekstra tid på. Det er viktig at vi så tidlig som mulig gjør oss kjent med de sakene som er viktige for Norge.

Norge har de siste årene fått svært gode rutiner for gjennomføring av direktiver i norsk rett. Mens vi tidligere lå på bunnen av statistikken på dette området, har vi i de siste halvårslige oversiktene vært blant de landene som har færrest utestående direktiver. Ofte blir dette fremstilt som at Norge er flinkest i klassen. Det kan synes som om mange mener at vi er for flinke og i for stor grad tilpasser oss for raskt til Europa. Jeg synes dette er feil fokus. I realiteten viser dette bare at vi tar våre forpliktelser etter EØS-avtalen alvorlig. Det er ikke minst av hensyn til norsk næringsliv at vi bør gjennomføre regelverket så raskt som mulig. Det er en fordel for norske aktører at de kan forholde seg til de samme reglene i Norge som i resten av Europa, og at regelverket er mest mulig enhetlig. Jeg er glad for at kommisjonen og ESA ha en kontinuerlig fokusering på rettidig gjennomføring av direktiver i hele det indre marked.

Så noen ord om Forum for næringspolitikk i Europa, som nå blir etablert.

Norge har ikke deltatt i utformingen av EUs Lisboa-strategi, men vi kan konstatere at de næringspolitiske utfordringene i Europa i hovedsak er de samme som dem vi møter i Norge: Å sikre en ansvarlig økonomisk politikk og økt innovasjon i næringslivet, herunder en god forskningspolitikk, tilrettelegging for kommersiell bruk av kunnskap, en

dynamisk arbeidsmarkedspolitikk, gode sosiale ordninger og en miljøpolitikk for bærekraftig utvikling.

Norske myndigheter, næringsorganisasjoner, arbeidslivsorganisasjoner og større norske bedrifter bruker betydelige ressurser på å følge utviklingen i Europa. For å kunne diskutere sentrale utviklingstrekk i næringspolitikken i andre europeiske land og EU har jeg tatt initiativ til å etablere Forum for næringspolitikk i Europa.

Forumet skal være rådgivende og være en arena for drøfting av spørsmål som har betydning for norsk næringspolitikk i lys av utviklingen i Europa. Formålet er å etablere en dialog mellom næringsliv og myndigheter om aktuelle utfordringer. Forumet kan ta opp spørsmål på alle viktige områder for næringslivet i forhold til Europa.

Forumet vil ha medlemmer som representerer næringslivets organisasjoner, arbeidstaker- og arbeidsgiversiden. Forskere vil også delta i forumet. Første møte er planlagt holdt før jul. Avgrensning av temaer og organisering vil bli nærmere drøftet på det første møtet. Det kan være aktuelt å sette ned arbeidsgrupper for å dekke spesielle områder og utfordringer.

Helt til slutt noen ord om et EU-initiativ som har den flotte tittelen "LeaderSHIP 2015".

Europakommisjonen har tidligere i år tatt initiativ til å opprette programmet "LeaderSHIP 2015" for å styrke skipsbyggingsindustrien. Dette er del av en større strategi i EU der man tar for seg strategisk viktige sektorer. Tilsvarende er gjort for farmasøytisk industri og flyindustrien. Tekstilindustrien gjennomgås for øyeblikket.

Programmet er utarbeidet av kommisjonen i samarbeid med næringslivet. Det er opprettet en rådgivende gruppe ledet av Erkki Likkanen som overvåker programmet. Gruppen la i oktober frem en rapport med sine anbefalinger. Det foreslås bl.a. støtte til innovasjon og ulike garantiordninger knyttet til finansiering av ordre, både før og etter levering og valutarisiko. Kommisjonen skal legge frem sine synspunkter i forhold til denne rapporten for Konkurransenevnerådet den 27. november.

Regjeringen følger arbeidet med "LeaderSHIP 2015" med stor interesse og legger derfor opp til å ha et møte med kommisjonen om saken så raskt som mulig. Norske verft møter mange av de samme utfordringene som sine konkurrenter i EU, og de tiltakene som vurderes, bør derfor også vurderes av oss. Nærings- og handelsdepartementet vil invitere representanter for skipsbyggingsindustrien til å være med på dette arbeidet ved at vi etablerer en gruppe i forbindelse med vår plan om en helhetlig innovasjonspolitikk.

Komiteens leder: Ber noen om ordet til dette?

Olav Akselsen (A): Eg har berre nokre korte kommentarar.

Først vil eg takka for denne utgreiinga. Eg synest for så vidt det var greitt å få ei utgreiing her, men det hadde kanskje vore ein fordel om me hadde fått ei sak der det hadde vore mogleg å diskutera ein del av desse punkta både i komiteen og i stortingssalen. Dette er sjølvsagt ei sak som dreiar seg om haldningar, men det dreiar seg òg om konkret oppfølging.

I det store og heile kan ein vel seia at Lisboa-strategien er ein aktiv næringspolitikk, der EU har valt ut nokre næringsgreiner der dei ønskjer å vera verdsléiande. Slik sett er det ein tankegang som eg føler er positiv. Det er iallfall det motsette av å føra ein næringsnøytral politikk.

Det er slik at EU har sett seg svært høge ambisjonar. Eg trur det er litt viktig at me i Noreg prøver å følgja opp så godt me kan her, for viss ikkje, kan me veldig lett falla mellom fleire stolar, for ein del av dei initiativa som EU har teke, er ein motreaksjon mot det som skjer i andre delar av verda.

Så er det slik at me gjennom EØS-avtalen er blitt fråtekne ein god del verkemiddel. Den siste saka er jo den differensierte arbeidsgjevaravgifta. For nokre år sidan måtte me gå vekk frå politisk bestemte kraftkontraktar til kraftkrevjande industri osv. Når situasjonen er slik, synest eg det er ekstra viktig at me i Noreg nyttar dei moglegheitene som EØS-avtalen gjev oss til å ha ein aktiv næringspolitikk, noko som bl.a. kjem til uttrykk i dei spesielle tiltaka som EU fører, bl.a. overfor skipsfarten og skipsverfta. Eg håper jo at dei signala som kjem her, vil bli følgde opp i den meldinga som eg veit at Regjeringa skal fremja med det første.

For å avslutta: Eg vil berre gjenta at det kunne vera ein fordel om me fekk moglegheit til å diskutera dette i komiteen og i salen, at det blir lagd ei melding, slik at me på ein eller på annan måte fekk ei sak til Stortinget om ein del av desse spørsmåla.

Øystein Hedstrøm (FrP): Jeg vil følge opp der hvor Akselsen slapp.

Regjeringen presenterte i oktober en plan for en helhetlig innovasjonspolitik. Det forble en plan, men det er ikke et grunnlag som

er lagt frem for Stortinget, slik at de forskjellige partiene har fått mulighet til å diskutere den. Dette er en veldig viktig sak i en helhetlig næringspolitikk.

Jeg har sett i mediene at denne planen har vært noe kritisert av norske næringslivsorganisasjoner. De sier at de savner måleinstrumenter for den planen som Regjeringen har lagt frem, måleinstrumenter som man har innenfor EU. Jeg vet at statsråden her var inne på enkelte indikatorer, men når Næringslivets Hovedorganisasjon savner slike måleinstrumenter, må det vel ligge noe i det.

Det andre, som også Akselsen var inne på, dreier seg om den planen eller det arbeidet som Regjeringen nå skal utføre når det gjelder en helhetlig innovasjonspolitik. Vil Regjeringen vurdere å legge frem denne planen, som et grunnlag for Stortinget, slik at vi får mulighet til å drøfte dette?

Ivar Kristiansen (H): Nå sitter jeg her med det inntrykk at vi tar skade av å få informasjon om utviklingen i Europa, om EØS og Lisboa-strategi som sådan. Jeg tror vi etter hvert får rikelig anledning til å drøfte oppfølgingen av disse spørsmålene også i Stortinget. Innovasjonsplanen, hvor vi ser på gjennomføringen av omorganiseringen av det norske virkemiddelapparatet, ble jo nevnt her.

I tillegg vil jeg si at dette fort blir et begrep vi skal strekke oss etter. Jeg tror at det er den innsatsen og de kraftanstrengelser vi gjør på hjemmebane, som til syvende og sist vil telle i denne forbindelse. Mitt inntrykk er at EU sannsynligvis er lenger unna sitt mål i dag enn da de vedtok Lisboa-strategien. De er lengre unna i å nærme seg USA, en list som ble lagt veldig høyt.

Men spørsmålet mitt går på en av Hedstrøms bisetninger om måleinstrumenter. Jeg så noen interessante tall fra SkatteFUNN-sekretariatet som jeg syntes var veldig oppløftende. Jeg går ut fra at en del av den innsatsen som legges i utviklingen av SkatteFUNN-programmet, må kunne virke veldig positivt sett fra norsk side for å kunne nærme seg det forsknings- og utviklingsnivået som vi har satt som målgrense, når det gjelder å nærme seg OECDs gjennomsnittsnivå.

Komiteens leder: Flere har ikke bedt om ordet.

Statsråd Ansgar Gabrielsen: La meg først si at vi har tilsvarende måleapparater som EU har. Som jeg for så vidt nevnte i min

redegjørelse, har vi jobbet veldig aktivt mot kommisjonen og mot Likkanen for at Norge og Island, EFTA-landene, skal komme med i EUs publikasjoner, slik at vi, når vi melder inn hvor vi ligger, blir sammenlignet med EU-land. I den rapporten som jeg sitter med her, har EU 108 enkeltindikatorer. Vi er med på rundt 80 av dem, slik at vi fortløpende kan måle de aller fleste politikkområdene som er relevante for oss. Det lager vi publikasjoner om, slik at vi selv kan se hvor vi må strekke oss ytterligere.

Når det gjelder planen for en helhetlig innovasjonspolitik, som er lagt frem av fem statsråder – kommunal- og regionalministeren, utdannings- og forskningsministeren, olje- og energiministeren, landbruksministeren og næringsministeren – tar vi et ytterligere grep for å konkretisere næringspolitikken. Da Akselsen og jeg var i Ålesund og snakket om en videre oppfølging av denne planen, ble det til at vi kommer til å ha en nasjonal kick-off – hvis vi skal kalle det det – den 10. februar. Vi kommer i den forbindelse til å redegjøre for hvilke spesielle områder vi kommer til å ta fatt i for å gå videre, for å se om man må utvikle spesielle verktøy for å møte utfordringene. Det kan være geografisk begrensede områder. Det kan være spesielle næringer som trenger en spesiell fokusering, slik at vi sammen med næringen skal kunne se på hva som er mest virkningsfullt å ta fatt i.

Når det gjelder å legge frem en sak for Stortinget, har det vel vært vår og min vurdering at dette på en måte er å konkretisere budsjettet i veldig stor grad. I første omgang ligger det ikke nye ting her som krever stortingsvedtak, men implikasjonene vil selvfølgelig komme i de årlige budsjettene, for det er gjennom budsjettet vi vil gjøre prioriteringer og forelegge dem for Stortinget, slik at vi kan gå videre. Jeg noterer meg likevel interessen for eventuelt i forlengelsen av et slikt arbeid, å se på muligheten til å komme til Stortinget i en eller annen form. Jeg noterer meg det.

Lederen: Da sier vi takk til nærings- og handelsministeren og næringskomiteen.

S a k n r . 2

*Aktuelle rettsaker for møtet i EØS-komiteen 5. desember 2003.
Se vedlagte brev fra Utenriksdepartementet, datert 18. november d.å.,
med oversikt over de relevante rettsaker.*

Utenriksminister Jan Petersen: Jeg viser til utvalgsmøtet den 4. november der jeg omtalte EØS-utvidelsen. EØS-utvidelsesavtalen er nå sendt til godkjenning i alle de 28 EØS-landenes nasjonalforsamlinger etter at utenriksministrene i de tre EFTA/EØS-landene undertegnet avtalen i Vaduz 11. november, og representanter for det italienske formannskapet og kommisjonen undertegnet senere samme dag i Brussel.

Samtidig ikrafttredelse er viktig for alle. Sammen med min islandske kollega gjorde jeg derfor mitt ytterste for å bidra til å finne en løsning som kunne føre til at avtalen ble undertegnet. Vi har ikke ønsket å ta stilling til de uløste spørsmålene som førte til at Liechtenstein valgte ikke å undertegne avtalen i første omgang. Jeg er derfor tilfreds med at Liechtenstein kunne godta at disse spørsmålene måtte finne sin løsning utenfor rammen av EØS-utvidelsesforhandlingen, og at de også aksepterte å undertegne på samme grunnlag som de andre partene i EØS, og som det tidligere var oppnådd enighet om i forhandlingene.

Tiden er knapp frem til EUs utvidelse den 1. mai 2004. Vi følger nøye status for ratifikasjonsprosessen i de ulike landene i tiden fremover. Det er særlig viktig at avtalen blir ratifisert i tide i de ti nye landene i EØS. Det er ingenting som tyder på at det ikke vil skje.

Regjeringen forbereder nå de tilpasninger som er nødvendige for at avtalen skal kunne tre i kraft som planlagt. Proposisjonen om EØS-utvidelsesavtalen er lagt frem av Regjeringen. Det vil være naturlig å komme tilbake til mer konkrete spørsmål i den forbindelse når proposisjonen kommer til behandling i Stortinget, og det skjønner jeg vil skje på nyåret.

Lederen: Takk! Ber noen om ordet til dette? – Det har ikke skjedd.

Da spør jeg om det er noen som har noe til de aktuelle rettsaktene foran EØS-komiteen møte. – Det har heller ikke skjedd.

S a k n r . 3

Eventuelt

Lederen: Under eventuelt vil jeg ta opp en sak. Sekretariatet har tatt opp et spørsmål med meg. Jeg synes egentlig det er en god idé, nemlig at de rettsaktene som sendes ut på papir, blir sendt ut elektronisk. Alle får dem, men man får dem elektronisk. Innkallingen går selvfølgelig

på papir. Til møter i EØS-utvalget vil det gjelde dokumenter angående rettsaktene. Dagsordenen for EØS-utvalget blir vel også sendt ut elektronisk. – Skal vi si det?

Er det andre ting under Eventuelt? – Det er det ikke.

Møtet hevet kl. 17.30.